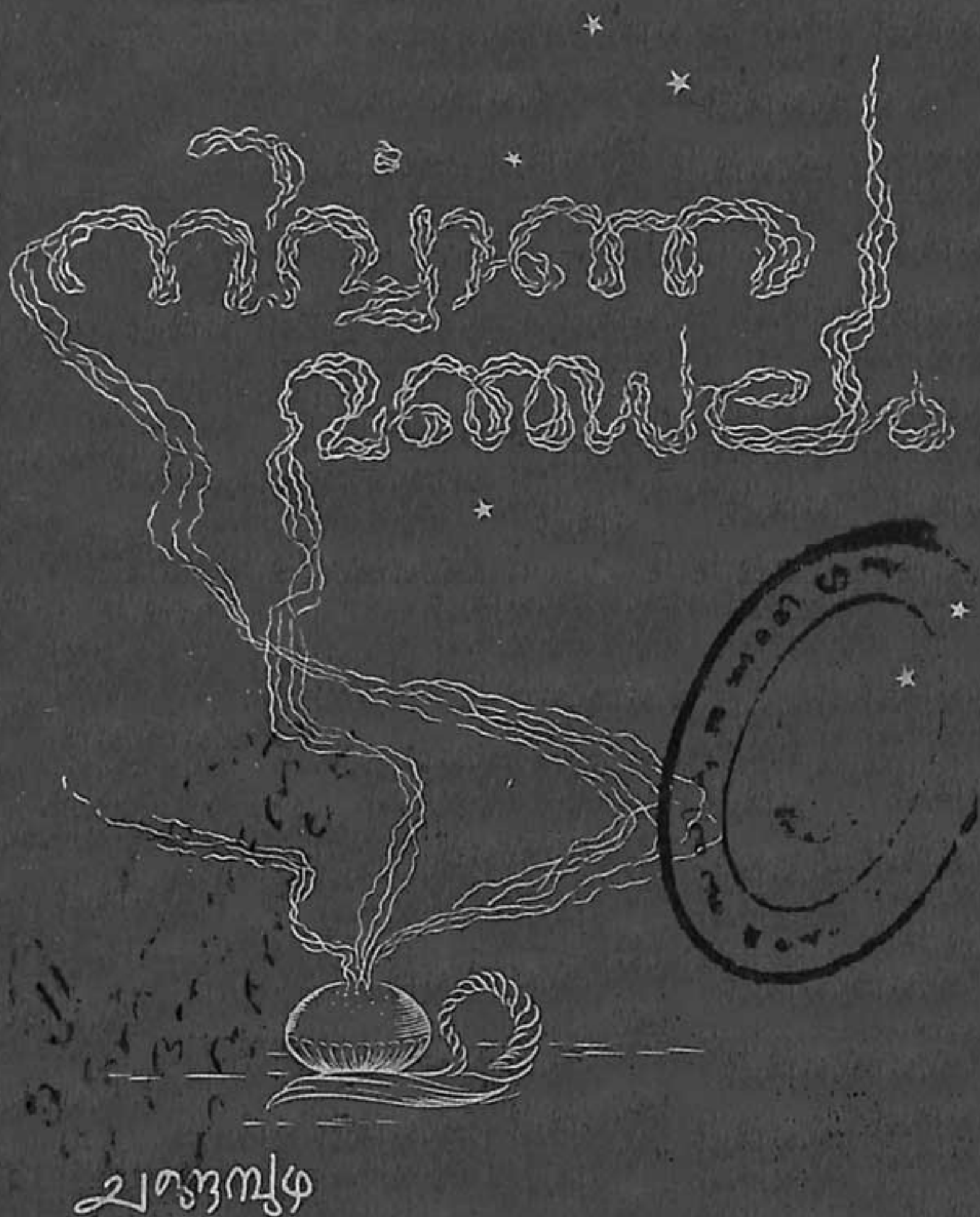

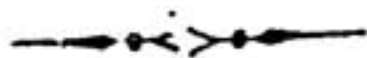

നിർമ്മാണമണ്ഡലം

കവിതകൾ

1. ഇന്ദിര	1
2. ഹിമവാതം	3
3. ഗ്രാമീണൻ	6
4. പ്രാത്മന	9
5. ബാഷ്പധാര	11
6. വിജയത്തിന്റെ പിൻഭാഗം	13
7. മുന്നോട്ടു പോവുക	15
8. മാപ്പനൽകൂ!	17
9. കപോതഗീതം	19
10. കലാപ്രമം മൂലം	22
11. വൃതിയാനം	24
12. അഭിലാഷം	26
13. നിരംശ	28
14. നിർവാണമണ്ഡലം	30
15. നിഴലുകൾക്കിടയിൽ	33
16. മൺപാത്രങ്ങൾ	34
17. അനുവാദം	36
18. സമതപിക്കുന്നു ഞാൻ!	37
19. ഉപഹാരം.	38
20. തപസ്വിനി	41
21. അത്മന	46
22. അന്ത്യഗാനം	46

നിർമ്മാണമണ്ഡലം

40372

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള, എം. എ.
ഇടപ്പള്ളി

Handwritten signature in Malayalam script, likely of the author or publisher.

Publishers
THE MANGALODAYAM LIMITED,
TRICHUR.

First Impression in Vrischigom, 1124. ... (1000 Copies)

•

All rights
Strictly Reserved and kept by
Mrs. SREEDEVI CHANGAMPUZHA
"Sree Devi Mandiram"
EDAPPALLY.
(N. Travancore)

40372

Price:
12 As.

Printed at
The Mangalodayam Press,
Trichur.

ഇന്ദിര

നീ മറക്കില്ലയോ നിത്യചൈതന്യമേ
പ്രേമാർത്ഥാമിസ്സുപത്യകളൊക്കെയും?
കല്പനാതീതമിസ്സുപക്ലസാമ്രാജ്യവും
മൽ പിഞ്ചുകൈയിലൊതുങ്ങ!യില്ലെങ്കിലോ?
തെറ്റായിരിക്കാം—ക്ഷമിക്കൂ കനിഞ്ഞെ,കി-
ലിററിറുവീഴുമിന്നുണ്ണീർക്കണികകൾ.

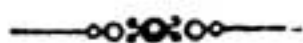
ഇല്ല മേ വൈഭവം മൽത്തുകിൽത്തുന്വിനാൽ
തെല്ലമി ദീപം കെടാതെ കാത്തിടുവാൻ
എന്നല്ലതെങ്ങാൻ മമോൽകടശ്രദ്ധയാ-
ലെന്നേയ്ക്കുമായി പൊലിഞ്ഞിടാനും മതി.
ലോകമറിയുമോ രാഗം തുളുവുമെ-
ന്നേകാന്തതതൻ പരിശുദ്ധസേവനം.
എങ്കിലും തൃപ്ത ഞാൻ സായുജ്യസാഗ്രമി-
സ്സുകല്പമെങ്കിലും ശാശ്വതമാവുകിൽ!

അല്ലമെങ്ങാൻ ഞാനഹങ്കരിച്ചീടിലു-
മപ്രിയം തോന്നരുതങ്ങയ്ക്കൊരിക്കലും
അത്രയ്ക്കധീര ഞാ,നായതെന്നുനാദ-
മുദ്രയായ് മാത്രം പരിഗണിച്ചാൽ മതി!

താരകചൂത്തിൻപ്രകാശമായ് മിന്നിയും
 താരിൻസുഗന്ധമായ് തിങ്ങിത്തുളുമ്പിയും
 നീലിമയായ് വനരാശിയിലാടിയും
 ചോലകുടാരോരും കളകളും പാടിയും
 ലോകം മുഴുവനും വ്യാപിച്ചുകാണമാ-
 രാകണം ഞാൻ കാണമിപ്രേമസൗഭഗം.
 മായിലുമെൻനിഴൽ—മിന്നണമായതിൻ
 മായാമനോജ്ഞമയുഖമതല്ലികൾ.
 നിത്യമതിനെ നിറം പിടിപ്പിക്കണം
 നിസ്സാത്മതേ നിൻ നിമന്തരാലിംഗനം!

തേനും സുഗന്ധമുമിപ്പാർത്ത പാഴ്വുക-
 ളാണുള്ളതെൻകയ്യിലച്ചുനയ്യിപ്പൊഴും
 ലജ്ജിച്ചു ഞാനീയുപഹാരമാ മഹൽ
 തൃമുഖികളിൽ കാണിക്കവെല്ലുവാൻ
 പിന്മുദ്രയോളവിടന്നു മന്മഥ-
 സ്സന്ദനം മാത്രമറിഞ്ഞുകൊണ്ടാൽ മതി!

ഭൂവിൽ തവ നടപ്പാതയിൽ വേണമെൻ
 ജീവിതപ്പുവിതളോരോന്നുതിരുവാൻ
 കാരോ വിചാരവും കർമ്മവുമങ്ങതൻ
 വേരിലപ്പിക്കപ്പെടുന്നവയാവണം.
 സേവനോൽക്കണ്ഠയാൽ ചാവചം വല്ലതും
 ദേവ, ഞാൻ ചെയ്തുപായേയ്ക്കാം!—ക്കുറിക്കുക!

ദിവ്യരാഗം

വിസ്മൃതിയിന്നോളം മാച്ചിട്ടും മായാത്ത
വിസ്മയചിത്രമേ, നിന്നെ നോക്കി
അത്തലടക്കിടാനല്ലവുമായിടാ-
തെത്ര നാളെത്ര നാൾ ഞാൻ കരഞ്ഞു ?
മാനസമാദകമാധുർയ്വപൂർണ്ണമാം
മാമകസങ്കല്പഭാകമാനം
കാരോ നിമിഷവുമോരോ പുതുമ ചേ-
ന്നോമനേ, നിന്നിലലിഞ്ഞിരുന്നു.
സംഗീതലോലമാം ചിന്തകളാലന്നെൻ
സന്തപ്തചിത്തം തുടിച്ചിരുന്നു.
കഷ്ടമക്കാലങ്ങളെല്ലാം കഴിഞ്ഞിതാ
നഷ്ടസ്മൃതികളിൽ ഞാനിരിപ്പു!

ജീവനും ജീവനായ് ഞാനെന്നു കണ്ടത്ര
പാവനസ്വപ്നമൊന്നായിരുന്നു.
ആ നിഴൽ മാഞ്ഞതൊട്ടാരമുമായാമെ-
ന്നാനന്ദതാമസമസ്തമിച്ചു.
ആംഗി മണ്ണിലെന്നാശകളൊക്കെയും-
മാഴക്കു ചാമ്പലായ് വീണടിഞ്ഞു.
മുന്നോട്ടുതന്നെ പിടിച്ചുചലിക്കയാ-
ണെന്നയാ നിദ്രയഭാവി വീണ്ടും.

മാമകനിശ്ശബ്ദമോദനം കേൾക്കാനി-
ബ്ദമിരിക്കുന്നുണ്ടോരു കണ്ണമെങ്കിൽ,

പെട്ടെന്നതിൻമനം ദൃസ്സഹദഃഖത്താൽ
പൊട്ടിത്തകർന്നിടുമായിരുന്നു.

തോരാത്ത കണ്ണീരിൽ മുങ്ങി ഞാനിങ്ങനെ
ഘോരനിരാശയിൽ പാണുകൊള്ളാം.

നിൽക്കേണ്ട, നിൽക്കേണ്ട, മൽക്കഥ പോകട്ടെ
പൊയ്ക്കാൾ, പൊയ്ക്കാൾ കാലമേ നീ!

അല്ലിനായംബരം സന്ധ്യയെപ്പൂജിച്ചു
അല്ലലിനായി ഞാനാനന്ദിച്ചു.

അല്ലെങ്കിലെന്താണീയാനന്ദം? — ആയതു -
മല്ലലിൻ മറ്റൊരു രൂപഭേദം.

കന്നിൽനിന്നൊന്നിനെ പേർതിരിച്ചിടുവാ -
നന്തിയാലൊക്കെയുമാണുതന്മ!

ആകുന്നീലൊന്നും ശരിക്കു ധരിക്കുവാൻ
ലോകമേ നീതന്നെ സത്യമാണോ?

എന്തു വിഷമ,മിതെത്തൊരു മായയാ -
ണെത്തൊരു വിസ്മയമിപ്രപഞ്ചം?

സർവ്വം ശൂന്യം സമസ്തം പരിപൂർണ്ണം
സർവ്വംസമേ, നിനക്കെന്തു പറ്റി?

മാമകസൗഭാഗ്യം മാഞ്ഞെങ്കിൽ മായട്ടെ
മാനസം മേൽക്കുമേൽ നീരിടട്ടെ.

സംതൃപ്തനാണു ഞാനെന്നാലുമെൻജഡ -
മന്ത്യാപരണത്താൽ മൃദുപോളം!

പ്രേമത്തിനായ് മാത്രമല്ലാതെ ഞാനെന്റെ
പ്രേമസർവ്വസപത്തെപ്പൂജിച്ചീല.

ആയതിൽനിന്നുണ്ടാമാതകവുമെനി-
 കാനന്ദംതന്നെയൊന്നെന്നുമെന്നും!
 ഇത്രയും കാലമെന്നോമലിൻ പ്രാണനാ-
 മുത്തമകാമുകനായമൂലം
 മായാമയമാമീലോകത്തിൽനിന്നു ഞാൻ
 മായാത്ത രണ്ടു പരി പഠിച്ചു:—

“സർവ്വവും മായികം ചഞ്ചലം, ശാശ്വത-
 മുച്ഛിയിൽ ‘പ്രേമ’മതൊന്നു മാത്രം!!”

ഗ്രാമീണൻ

ഞാനൊരു നിസ്സാരഗ്രാമീണൻ — നിങ്ങളോട്
മാനികൾ, ജ്ഞാനികൾ, നാഗരികർ.

ഭരതമില്ലെന്നിരിക്കാക്ഷേപഗർഭമാ-
യുറുനോക്കുന്നതിലെന്നെ നിങ്ങൾ.

മണ്ണിനടിയിൽ കുഴൽവഴി വന്നിടം
തണ്ണീർ കുടിപ്പവനല്ലല്ലോ ഞാൻ!

പച്ച വിരിച്ചു തടങ്ങളെപ്പുൽകുവാൻ
കൊച്ചോളക്കൈകളെ നീട്ടി നീട്ടി

മുയിട്ടുനിലുക്കുന്ന പാറതൻ കണ്ണത്തിൽ
വെൺമുത്തുമാലയെടുത്തു ചാർത്തി

അത്തുപുളച്ചൊഴുകിടം നദീജലം
മാത്രം ലഭിച്ചു കഴിയുവോൻ ഞാൻ!

വട്ടം കറങ്ങുന്ന പങ്കുകളില്ല മേ
കൃത്രിമക്കാരറിനാലെന്നെ വീശാൻ

എന്നെത്തഴുകുന്തോരോ മരക്കൊമ്പിൽ
ചെന്നുഴിഞ്ഞാലാടം തെന്നൽ മാത്രം.

കാലക്കുമോലും മണിയുമേടയ,-
ല്ലോലപ്പായാണെൻ വാസഗൃഹം.

പട്ടുകുപ്പായവും, വാച്ചും, പകിട്ടുകൾ
മുറുറും വിവിധവിഭൂഷകളും

ഇല്ല പരുത്ത വെറും കുമ്പുമുണ്ടല്ലാ-
തില്ലെന്നിക്കെൻമെയ്യലങ്കരിക്കാൻ!

എന്നിട്ടുമാരോഗ്യലക്ഷ്യം വന്നെന്നുകൊ-
ണ്ടെന്നെപ്പിരിഞ്ഞിടാതുല്ല സിപ്പു!

ഉന്നതപ്രാഭവർ നിങ്ങളെക്കൈവെടി-
ഞ്ഞെന്നെയവളെന്തിനോമനിപ്പു!

കട്ടിക്കഴിഞ്ഞ കവിളും മിഴിച്ചുമായ്
പട്ടണക്കാർ നിങ്ങൾ നിന്നിടുമ്പോൾ,

ഞാനപമാസ്യൻ, ധാ, സമ്പുഷ്ടഗാത്രനാ-
യാനതശീഷ്ണായാഗമിപ്പു!

കഷ്ടം, കലപ്പയും മൺവെട്ടിയും പിടി-
ച്ചൊട്ടു 'തഴമ്പിച്ചൊരൊൻ' കൈകൾ

പട്ടുമാലു പിടിക്കുവാൻ യോഗ്യമോ
പട്ടണക്കാർതാൻ പരിഷ്കൃതനാർ.

വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നാണയത്തുകൾ
വിദ്യാജനത്തിനായേ റെയേകി

ക്ഷീണിതരായിത്തീരിച്ചവന്നന്യൻ
ശോണിതാത്മം നിങ്ങൾ മല്ലടിക്കേ,

വിദ്യാവിഹീനനാർ ഞങ്ങൾ സൗഹൃദത്തെ
കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടിങ്ങിരിപ്പു.

ജീവകാരുണ്യവും നീതിയും ഞങ്ങൾതൻ
ജീവിതം പ്രാകൃതമാക്കിടുമ്പോൾ

ഘാ സമമാ.സകുതിയും ചതിയുംകൊണ്ടു
ഭാസിപ്പു നിങ്ങൾതൻ ജീവിതങ്ങൾ!

ഞങ്ങൾക്കുറിഞ്ഞുകൂടുന്നവനെ പഞ്ചിക്കാൻ
ഞങ്ങൾക്കുറിഞ്ഞുകൂട ഹിംസ ചെയ്യാൻ.

ഞങ്ങൾ നിസ്സാരന്മാർ, പ്രാകൃതർ, നിങ്ങളോ
നിങ്ങൾ പരിഷ്കൃതർ മാനനീയർ!!

പ്രാർത്ഥന

ജീവിതപ്പൂവിൻ സുഗന്ധമരണങ്ങൾ
താവിത്തരം നിത്യസത്യപ്രകാശമേ!

നശപരതപത്തിൻ കനകവിപഞ്ചിയിൽ
ശശപൽപ്രണയസംഗീതം തുളുവുവാൻ

സഞ്ചരിപ്പിച്ചു നീ സമീപാനന്ദമേ
സന്തതം നിൻതളിർക്കൈവരൽത്തൂവുകൾ!

പുൽക്കൊടിതൊട്ടു കനകതാരംവരെ -
യുഗംകൊണ്ടിടുന്നു നിൻ ജ്യോതിഷ്ഠപ്രചോദനം!

നിത്യഭ്രമണം നടത്തുന്നു ഗോളങ്ങൾ
നിസ്തലമായിട്ടും നിന്മഹിതപ്പട്ടയിൽ!

വീഴുന്നു നിൻകൃപാസാരം പ്രവഞ്ചമാം
വേഴാമ്പലിന്റെ വിഭജിതചഞ്ചുവിൽ!

ജന്മങ്ങളാകും തുഷാരകണങ്ങൾ നിൻ
ചുംബനംമൂലം മണികളായ് മാറവേ

കുന്മനിബലമാം പാഴ്ത്രണംകൂടിയും
നിൻമുന്നിൽ നില്ക്കുന്നിതുന്നശീഷ്മായ്!

നീയനാദ്യന്തമെന്നോതുന്നു മൗനമാ -
നീലാംബരമതിൽ വിസ്തീർന്നുസത്തയാൽ!

അത്യഗാധം നിൻകൃപയെന്നു ചോഷിപ്പി -
തുദേഹിതങ്ങളാമാഴിപ്പരപ്പുകൾ!

സന്തതം നിൻജയസ്തോത്രങ്ങൾ സാദരം
മന്ത്രിച്ചിടുന്നു മരതകക്കാടുകൾ!

ആദിമദ്ധ്യാന്തമേ, സച്ചിദാനന്ദമേ,
ശീതളമായ നിൻ സാന്തപനക്ഷായയിൽ
വിശ്രമിച്ചെന്നും തഴച്ചുവളരട്ടെ
വിശപം—നമോവാകമോതുന്നു ഞങ്ങളും!!

ബാഷ്പധാര

കുമ്പി നിന്നെയെൻകൈയിലെടുത്തുതൊ-
ന്നമ്മവെച്ചമ്മവെച്ചല്ലസിഃക,
ആയിരം ജന്മങ്ങൾകൊണ്ടെനിക്കുണ്ടാക-
മാനന്ദനിർവൃതിയന്നു നേടി.
അമ്മതന്നാത്മാവും കോൾമയിക്കൊള്ളുമാ-
റന്നു നീ തൂകിയ മന്ദമാസം,
എന്നെന്നും സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ടവിലേശപരൻ
പൊന്നുഷസ്സുസ്തുതൻ പുകവിളിൽ.
ആലോഭനീയമാമാരച്ചവസ്തു, പൊ-
രാനന്ദംതന്നെയൊന്നെന്നെന്നേയ്ക്കും!

കററകിടാവിനൊരമ്മയായ്ത്തീൻ ഞാൻ
മുറത്തു മുക്കറി പൂത്ത നാളിൽ.
മാകന്ദശാഖികളൊക്കെയും കൈവിട്ടു
കോകിലപാളികൾ പോയ കാലം
എന്നുതല്ലമിതെന്നേയ്ക്കും കൈവെടി-
ഞ്ഞങ്ങോ നീയോമനേ, പോയൊളിച്ചു!
കേൾ ഞാൻ വാഴ്ചയാണിന്നെന്റെ കൺമുമ്പിൽ
കാണുന്നതെല്ലാം ചലനചിത്രം.
നശപമോകമീ ലോകത്തിലെങ്ങനെ
ശശപത്ഃപ്രണയം പ്രതിഷ്ഠ നേടും?

മാരിവിൽ മാറികൽനിന്നു മാഞ്ഞീടിന
ശാരദാകാശം വിഷാദമൃകം!

വാരലർ വാടിക്കൊഴിഞ്ഞ വയോധിക -
വാസന്തിവല്ലികൾ വിഹ്വലകൾ!

നഷ്ടാത്മജമാമാം ഞങ്ങളെക്കാണുമ്പോൾ
'കഷ്ട'മെന്നാരു പഠഞ്ഞുപോകും.

ശുശ്രൂഷായ്ത്തീർന്നൊരെന്നുസംഗം. കാണുമ്പോൾ
മാനസമാക്ഷം ഭൂചിമുപോകും.

അത്രയ്ക്കു നഷ്ടമാം രത്നമാണെന്നതി-
ലുത്തമകാന്തി പുണ്ടുല്പസിച്ചു!

മായാബ്ബിയിൽ പൊങ്ങും കൊച്ചുനീർപ്പൊളകൾ
മായാത്ത ചിത്തങ്ങളായ് ഭൂമിമുൻ
വിദ്യുല്പതികയെ മാരോടു ചേർക്കുവാ-
നദ്യമിച്ചീടുമെന്നുപൊല്ലുപ്പേ!

ഹന്ത നീയിന്നോളം വായുവിൽ നിർമ്മിച്ച
മൺതരികോട്ടു തകർന്നിഞ്ഞു!

ഹീരദീപാങ്കുരം നഷ്ടമായ് ഞാനൊരു
ഘോരാന്ധകാരപ്പുരപ്പിലായി

എണ്ണിയാൽ തിമാത്തൊരെന്നുഴൽ നിന്നോടു
വിണ്ണിൽ ഞാൻ വന്നെങ്കിലെന്നു ചൊല്ലാം!!

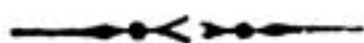
വിജയത്തിന്റെ പിൻപേ

മറയല്ലേ, മായികേ, നീ ഗമിപ്പോ
മലർവാടിയിങ്കലേയ്ക്കാണ് ഞാനും!
അനുമപശിഞ്ചിതം വീശിപ്പീശി-
യകലേ നീ മാറിയൊഴിഞ്ഞതെന്തേ?
മുനകൂർത്ത മുളു തറഞ്ഞു പാദം
മുഴുവനും വിണ്ടു നിന്നത്തിൽമുങ്ങി
പരപ്പാശുഖണ്ഡങ്ങൾ പാതയിങ്കൽ
പരവശമാക്കുന്നു മൽപ്രയാണം.
പൊരിവെയ്ലിൽ ചുട്ടു പഴുത്ത മണ്ണിൽ
പൊരിയവേ, മുന്നോട്ടു ഞാൻ കുതിപ്പു.
തവ മൃഗായുരവിശ്വരിക നീ
തളിമെതിർക്കുകകൂടെ വീശിപ്പീശി
കഴൽനിലത്തെങ്ങുമേ തൊട്ടിടാതെ
കനകാംഗി-വായുവിൽ നീ ഗമിപ്പു!
ഇടയപ്പെണ്ണാരാലൊടിച്ചു നീട്ടു-
മിലയണിഞ്ഞെമരക്കൊമ്പിൻ പിന്മു-
അജകിശോരംപോ, ലനനിമേഷ-
മനുഗമിപ്പുന്നു ഞാൻ ഛന്ത നിന്നെ!
ചുട്ടവെയ്ലിൽചോലുമൊരൽപനേര-
മിടതരുന്നില്ല നീ വിശ്രമിപ്പോൻ!
ഇതുമട്ടാണെങ്കിലും നിന്റെ പിന്മു-
ഗതി തുടരാനാണെന്നിപ്പോ മോഹം.

തപ വിശ്രമാരാമഭൂവിലെങ്ങും
തളിരിട്ട നിൽക്കുന്നൊരുനമുക്കു
അനുപമശാന്തിതൻ പൂന്തണലി-
നവലംബമാണെന്നെനിയ്ക്കുറിയാം.

ഭവനമാം പൂവിൽനിന്നുതഭചിക്ഷം
ശിവമയസൗമ്യഭൂധാരണിയിൽ
സതതമെൻ കർത്തവ്യബോധഭംഗം
ഏദയകോശത്തിൽ ചിറകടിപ്പൂ!
അവിടെ നിൻമാദകമോഹനമാ-
മലമണിത്തോപ്പിൽ പന്നിട്ടുവേണം.—
അനുപമോൽക്കഷ്ണങ്ങൾ പാട്ടുപാട്ട-
മവിടെ നിൻ തോപ്പിൽ പന്നിട്ടുവേണം
പ്രതിബന്ധബലമായ് വീഴ്ന്നിടമെൻ
ഏദയകവാടം തുറന്നിടുവാൻ!

മറയല്ലേ, മായികേ, നീ ഗമിയ്ക്കും
മലർവാടിയിങ്കലേയ്ക്കാണു ഞാനും!

മുന്നോട്ടു പോവുക

ദാവസമതപസനാതനസൗരഭം
താവിടം സ്വാതന്ത്ര്യമഖലയിൽ
വാടിപ്പറക്കുകെൻചിത്തമേ മേൽക്കുമേൽ
വാടിപ്പറക്കു നീ വീതശങ്കം.
വൻകൊടും കാരാടി ചുറ്റിലും കേട്ടല്ലം
ശങ്കിയ്ക്കും മൽക്കലാകെത്തുകമേ!
ശുഷ്കിച്ച മാമൂലിൻ ജീണ്ണിച്ച ചങ്ങല-
ക്കെട്ടുകളോരോന്നും തട്ടിനീക്കി
മുന്നോട്ടു മുന്നോട്ടു പോക നീ, പോക നീ
മന്നിൽ പുടുകണ്ണീരൊപ്പിയൊപ്പി.
അല്പജ്ഞാനാരുടെ ക്ഷുദ്രപ്രശംസതൻ
സപ്തകാവല്യല്ലോ നിന്റെ ലക്ഷ്യം.
പല്ലിറുമ്മട്ടെ നിൻ ചുറ്റുമന്യയകൾ
ചില്ലി ചുളിച്ചിടട്ടപ്രിയങ്ങൾ
വർദ്ധിവിതരട്ടെ മുളുകൾ നിന്നുനി-
ലോരോരോ മായികവൈഭവങ്ങൾ.
എന്തിനവ കണ്ടു ശങ്കിച്ചുനിൽക്കുന്നു
സന്തതം മുന്നോട്ടു പോവുക നീ!
ഇല്ലേ നിൻകൈവശമാതമാത്മതയുടെ
പുല്ലാങ്കുഴലതുമുതിയുതി
സുന്ദരപ്രഭം വിതുമ്പിത്തുളുപ്പുന്ന
മന്ദസ്മിതങ്ങളും വീശിവിശി

മദ്വിതസോദരഹൃത്തുകൾ പെയ്തമാ-
 ത്തപ്തബാഷ്പങ്ങളുമൊപ്പിയൊപ്പി
 നിന്നെക്കുറിച്ചാമെന്നോതിയാലോതട്ടേ
 മുന്നോട്ടു മുന്നോട്ടു പോവുക നീ!
 നിന്നെപ്പിരിപ്പിച്ചു വിണ്ണിൽപെച്ചീശ്വരൻ
 മന്നിൽപന്നിങ്ങനെ പാട്ടുപാടാൻ
 താളം പിടിച്ചില്ലതിനിജഗന്തെങ്കിൽ
 ചുറ്റുമന്തെന്തിനു ലജ്ജയാൽ നീ?

മാപ്പു നൽകൂ!

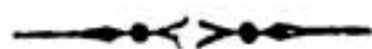
അനുതാപചിന്തകൾനെയ്യതന്നോ-
രനുഭൂതിപ്പുന്വട്ടണിഞ്ഞ ചിത്തം,
മുദലം, മദീയം ഭവൽപ്രണയ-
സ്മരണയിൽ ചെയ്യും വിനോദഗുത്തം,
അനുചിതമാണെന്നിതുവരേയ്ക്കു-
ള്ളനുഭവമെന്നെ മനസ്സിലാക്കി.
അതിനാൽ ഞാനാവുന്നവേഗമിപ്പോ-
ളതിനൊരു പൂണ്ണവിരാമമേകാം.
കമനീയസ്വപ്നത്തിൽനിന്നുണർന്നീ-
ത്തിമിരത്തിൽത്തന്നെ ഞാൻ വീണുകൊള്ളാം.
സമജമായത്തിൽ സമുല്പസിഷ്ഠം
സഹതാപംപോലുമെനിയ്ക്കുവേണ്ട.
പ്രണയത്തിൻ കണ്ഠം മധുരിമയും
കരുപോലനുഭവിച്ചീടീനേൻ ഞാൻ.
അതിനാലെന്നിയ്ക്കിനിയാപലാതി-
യ്ക്കുവകാശമില്ല—ഞാൻ പിന്മുറയ്ക്കാം.

നിയതവും കണ്ണീരിൽ മുങ്ങി മുങ്ങി
നിമിഷങ്ങളോരോന്നായെണ്ണിയെണ്ണി,
കഴിയാൻ കഴിയണമെന്നു മാത്രം
കരളിലെന്നിയ്ക്കുണ്ടൊരാശമാത്രം.
പ്രണയപരാജയം നിന്ദ്രമല്ല
പ്രണയവിജയം വിദഗ്ദ്ധതയും

നിയതിനിയോഗമനുസരിച്ചേ
 നിഴലിങ്കു നമ്മിലതിൻ വെളിച്ചം!
 സതതം ഞാൻ സ്നേഹിക്കാനല്ലയെങ്കിൽ
 ഹൃദയമെനിഞ്ഞുന്തിനേകി ദൈവം?
 കപടമേളോളമറിഞ്ഞിടാതെൻ
 കടമ ഞാനൊക്കെയും ചെയ്തു തീർത്തു.
 ഇനി ഞാനേതല്ലും വിസ്മരിക്കാം
 ഇനിയെന്നിക്കിഷ്ടംപോൽ വിശ്രമിക്കാം.
 ചിരിയിങ്കൽ മാത്രമല്ലശുചിയും
 കരുപാലസ്സുന്ദര്യം കാണുവാൻ ഞാൻ.
 പരിപൂർണ്ണമാകില്ലതൊന്നിൽമാത്രം
 പരിചയം നേടുന്ന ജീവിതാങ്കം!

* * * *

ഉപദേശപുഷ്പങ്ങൾ കോർത്തടുത്തോ-
 രുപമാമെപ്പിള്ളാൻ മുണ്ടുല ഞാൻ.
 അതിനെനിക്കാശയുമില്ല;—ഞാനെ-
 നഭിമതമോതിനാളെൻ മാത്രം.
 ഹൃദയേശ! ഞാനിദം ചെയ്തതുമി-
 നപരാധമാണെങ്കിൽ മാപ്പു നല്ക!

കുപോതഗീതം

കൊച്ചുപുൽപ്പുറപ്പിനാൽ,
വസുധാംബികേ, നീ, നാൽ-
പ്പച്ചക്കുച്ചുകളെന്തേ
പുതച്ചുകിടക്കുന്നു?

നീരദാവലി നീളെ
നിന്മെയ്യിൽ വെച്ചിറക്കുന്ന
നീരമ്പിനുകളിത്ര
ശൈത്യദായകമെന്നോ?

എങ്കിലെന്തതിലേഴും
പുഞ്ചിരിയൊന്നല്ലല്ലീ
തങ്കവല്ലരി തോറും
പുഞ്ചിരി പൊഴിപ്പിപ്പൂ?

മാമരം ഫലപുഷ്പം-
ശോഭമായ്ത്തീർന്നീടാനും,
മാമല മരതക-

നീരാളം ധരിപ്പാനും,
വാമിനിചിത്തം ഹർഷം-
കല്ലോലമടിപ്പാനും
സ്നേഹശീകരങ്ങളാം
മേഘങ്ങളില്ലാതാമോ?

വാരിദ, വരഗുണപൂരിത ലസിപ്പൂ നീ
നീരദ, നിരഘ്വസൽജീവിത ജയിപ്പൂ നീ!

പരശോണിതത്തിനാൽ
പങ്കിലമായിടുന്ന
നരജീവിതമിന്നീ
മന്നിന്റെ മുഖത്തിങ്കൽ

കരിത്തേയ്യവേ കുഷ്ട-
മായതു കഴുകുവാൻ
ചൊരികല്ലല്ലീ ധാര-
ധാരയായ് ജലം വോൻ?

കൃത്യം താവകം സൂത്ര്യ-
മെന്നിരിക്കിലും വൃതം
സത്യസൗന്ദര്യം കാണാൻ
കാലമിന്നിയും പോണം.

അക്കുപ്പല്ലാലുമായ്
മാറാൻ നീ ശ്രമിക്കുന്നു
മേൽക്കുമേൽ വീണ്ടും വീണ്ടും
മന്ത്രിമാർ പുരട്ടുന്നു.

ഇന്നലെ മരിച്ചോരു
നിശയും കൂടിപ്പാടി
'മന്നിന്റെ മരിമായ'-
മെന്നൊരു ശൂന്യം ഗാനം!

സമരം പരസ്പരം
സമജീവികൾ ചെയ്യാൽ.

ക്ഷമ,യെത്ര നാൾ കഷ്ട,-
മീപിധം ക്ഷമിച്ചീടും?

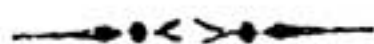
സോദരഹൃദയങ്ങൾ
കുത്തിയാത്തീടും, കുറെ
ചാരച്ചാലുകളല്ലാ-
തിങ്ങു കഃഘൊനില്ലൊന്നും?

അതിൽനിന്നോരോ തുള്ളി
കൊച്ചുപൂങ്കലകളിൽ
പതിയാനിടയായി-
ട്ടവയും ചുവന്നുപോയ്.

എത്രയും ശാന്തം വാഴ്-
മെൻമാംസമൊന്നു ചേണ്ടു
ഗുദ്യോദമത്തിലുണ്ടാം
തീജപാല കെട്ടത്തു ചാൻ!

മുകിലേ, മുഷിഞ്ഞു ഞാൻ
ലോകജീവിതത്തിങ്കൽ
സുഖശാലപമെങ്ങോ,
ഹാ, മരീചികമാത്രം!

ഇനിയുണ്ടെങ്കിൽ ജനം
മുകിലായ് വിറക്കുവാൻ
മനതാരികൽ ഞാനി-
ന്നത്യന്തമാശിജ്ഞാ!!....

കലാപ്രേമംമൂലം

ഓമനത്താമരപ്പൂമണം ചേർ-
ന്നോളംതുളുമ്പിയ പൊയ്ക്കയിങ്കൽ

നീരാടി,യാടി, നീയേകയായി
നീലകാർക്കുന്തലും മാടിമാടി,

വിദ്യുല്ലതാംഗകശ്രീവിലാസ-
വിശപവിജയപതാക വീശി

പ്രാണൻ ലഭിച്ചോരുടലെടുത്ത
വീണാമവത്തിനു തുല്യയായി

പാതയിൽക്കൂടി നീ പോയപോക്കിൽ
പാറകൾ പോലുമൊന്നെത്തിനോക്കി!

ചാരതച്ചെമ്പകം പൂത്തുപൂത്തു
വാരുറ സൗമഭം വീശി നിൽക്കേ;

ഛാ, മത്തഭാവനാഭംഗകമൊ-

രാമോദയേടി മറേറതു തേടും?

നമ്മിലുൾക്കൊള്ളും കലാപ്രണയം

നമ്മെപ്പുതുക്കെയൊന്നു ചവയേയ്ക്കേ;

നാമറിയാതൊന്നുരുമ്മിനോക്കി

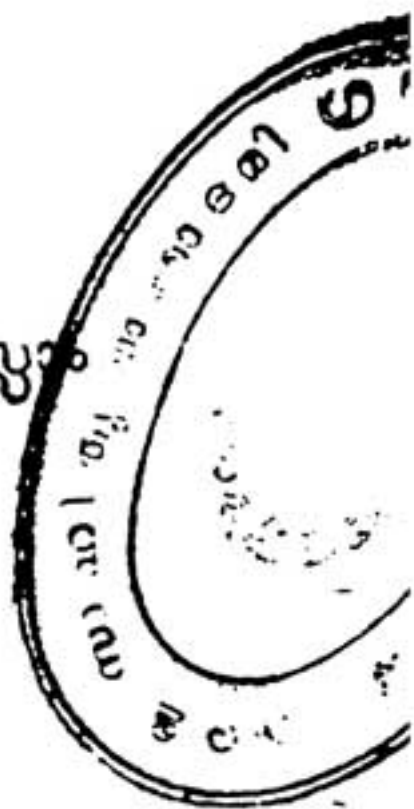
നാണമില്ലാത്തൊരാകുൺമുനകൾ

അസപ്തമഷ്ടത്തിൻ പൂമഴയൊ-

രസ്പഷ്ടബോധത്തിലായിരുന്നു.

എങ്കിലുമത്ര മധുരമിന്നാ
തക്കക്കിനാവിൻ സുരണപോലും!
കോമളമാകമാച്ചിന്തയേതോ
കോരിത്തരിപ്പിന്റെ കൂട്ടുകാരി.
ഒന്നുചെറുപ്പാതണഞ്ഞിടാറി-
ല്ലെന്നരികത്തവർ രണ്ടുപേരും!

ഉൽപ്പലയൗവന നിന്നുനസ്സു
കൽപകപ്പമൊട്ടൊരു ദിവസം
നീ തടഞ്ഞാലും വിടൻപോകും
സ്ത്രീതാനുരാഗവസന്തരാവിൽ!
അന്തരിൽനിന്നും വഴിഞ്ഞൊഴുകും
സുന്ദരസൗരഭധോമണികൾ
ചുംബിച്ചുണർത്തിപ്പുണൻകൊള്ളു-
മൻപൊടെൻ മന്ദിതപ്രജ്ഞകളെ!
ഇക്കലാസപാനതൽപരതപ-
മുൾകൊള്ളുമതുതഗർഭതിയെന്നും,
നമ്മിലുംമീതെനിന്നെത്തിനോക്കി
നമ്മെപ്പതുക്കുപ്പരിഹസിക്കും.
അല്ലെങ്കിലെന്തി, നിതികലൊന്ന-
മല്ലപരാധികളല്ല നമ്മൾ.
തെറ്റു മുഴുവനും നമ്മിലുള്ളൊ-
രിക്കലാലോലുപതപത്തിൽമാത്രം!

വൃതിയാനം

1

എന്നെത്തിരുകി നീയാനന്ദദേവതേ
വന്ദിതമെന്നേ പരയാതെ പോയി നീ?
കത്തില്ലെനിഞ്ജന്റെ ജോലിത്തിരുകിനാൽ
കഷ്ടം, ഭവതിയെസ്സല്ലരിച്ചീടു ചാൻ.
ചെറും മനുഷ്യത ചമിപ്പാത്തവനെന്നു
തെറ്റിദ്ധരിക്കാനിടയുണ്ടിവനെ നീ
എന്തു ചെയ്യട്ടെ, മനോരമേ, ജീവിത -
ചിന്തകളെന്ന വിടുനില്ലൊരിക്കലും!
ഉദ്ധതനല്ല ഞാൻ, മാമകമാനസ -
ശുദ്ധിയോത്തെങ്കിലും മാപ്പു നീ നൽകണേ!

2

അന്നു നീ വന്ന മധുമാസരാത്രിയിൽ
മന്ദഹസിച്ച് തെൻ മുററത്തു മുല്ലകൾ.
വെള്ളിനിലാചിൽ കുളിപ്പിച്ചു നീയെന്റെ
വല്ലികൾ മൊട്ടിട്ട പൂക്കാവനികകൾ!
വിസ്മയം തോന്നുമാറെന്നെന്റെ മുന്നിലീ
വിശ്വം മുഴക്കുകവിത കൊളുത്തി നീ!
സ്നേഹിക്കുവാനായ് പഠിപ്പിച്ചു നീ നിന്റെ
മോഹനദർശനംകൊണ്ടു മഞ്ജീവനെ!
എന്നെക്കൂതല്ലെന്നെന്നോക്കാത്തു നിമ്മലേ
നിന്നൊടെന്നെന്നും കൂതജ്ഞനാകുന്നു ഞാൻ!

3

കാഴ്ചവെച്ചേനെ മടിച്ചിടാതന്നു നിൻ
കാൽത്തളിരികലെൻ പിഞ്ചുമനസ്സു ഞാൻ
എന്നാലെനിക്കതൊന്നൊത്തില്ല, വാങ്ങുതൻ
പിന്നാലെയങ്ങിങ്ങലഞ്ഞു ഞാൻ പോകയാൽ
കണ്ണീർക്കടലിൻ നടുക്കുന്റെ ജീവിത-
പ്പൊന്നിൻകളിത്തോണി മുങ്ങുമീ വേളയിൽ
കാളാംബുദാളികൾ മൂടിക്കൊടുത്തു-
പ്പാഴുമീശ്ചികരവയാന്തമാത്രയിൽ,
നിന്നെയിരുളിൽ തിരഞ്ഞു വിളിച്ചു ഞാ-
നെന്നു നീ,യെങ്ങു നീ,യതുതാനാദമേ?

4

അയ്യോ, തിമിരം, വിജനം, ഭയാനകം
വയ്യെനി,യ്ക്കൊന്നു മറന്നോ വെളിച്ചമേ?
മുന്നോട്ടു മുന്നോട്ടു പോകട്ടെ വീണ്ടുമി-
ക്കണ്ണീർക്കടലിലീ ഞാനുമെൻ തോണിയും!
അല്ലെങ്കിലക്കൊടു പാറമേൽച്ചെന്നതു
തല്ലിത്തകന്നിനിത്താണിടാനും മതി.
വിസ്മൃതിയിങ്കൽ മറഞ്ഞതില്ലിത്രനാൾ
വിശ്വസമുദ്രത്തിലെത്രനീപ്പോളുകൾ?
ഇന്നവയികലൊന്നായിഴുണിപ്പൂക്കു-
കെന്നെയുംകൂടി-ക്കുമിക്ക നീ ലോകമേ!

— ൧൯൫൯ —

* 3

അഭിലാഷം

മുന്ദസ്തിതത്തിൻ ശകലങ്ങളാലൊര
സുന്ദരമാലും രചിച്ചിതെങ്കിൽ!

ചന്ദ്രികകൊണ്ടൊര കേളീതടാകത്തിൽ
മന്ദസമീരണവീചികളിൽ,

കാമോ സഖികളാം മിന്നൽക്കൊടികളായ്
നീരാടി നീന്തിക്കളിച്ചുവെങ്കിൽ!

ചുംബനംകൊണ്ടൊര പൂമ്പട്ടനെണ്ണുട-
ത്തൻപിലെൻമെയിലണിഞ്ഞിതെങ്കിൽ!

നമ്സല്ലാപസുരഭിലമാമൊര
നന്മലർമെത്തയിലാത്തരാഗം,

സങ്കല്പനായികതന്മടിത്തട്ടിലി-

ന്നെൻതലചാച്ചൊന്നൊരങ്ങിയെങ്കിൽ!—

ആനന്ദസ്വപ്നങ്ങൾകൊണ്ടൊര നൃതന-
സ്മൃതനികഞ്ജം ചമച്ചതിങ്കൽ

കാമലോടൊത്തിരുന്നോരോരോ നിമ്ബല-
പ്രേമകഥകൾ പറഞ്ഞുവെങ്കിൽ!

താരകപ്പൂക്കളിറുത്തെടുത്തോമലിൻ
വാരണിക്കാരെതിർക്കുന്നതളത്തിൽ

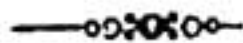
മൃദിച്ചു മൃദിച്ചൊരോടക്കുഴലുമായ്
വാടികൾ തോറുമലഞ്ഞിതെങ്കിൽ!

*

*

*

മാമകജീവിതമെന്തു ഷികയ്ക്കുക -
 ത്തീവിധം പുഷ്പങ്ങളെത്ര കാണാം!
 സദ്രസം ഞാനതു കാഴ്ചവെണ്ണമ്പൊഴെൻ
 മൃത്യുവും മന്ദഹസിക്കയില്ലേ?

നിരാശ

പൂമണിമച്ചിലേകയാഞ്ഞിനോ
കൂരിരുളിലിരുന്നു കേഴുന്നു ഞാൻ.

എന്നനോരഥസങ്കല്പമൊക്കെയും
കണ്ണുനീരിലലിഞ്ഞൊഴുകീടിലും

ഞാനിനിയും മചിത്തും വിഭോ, ഭവൽ-
കോമളചിത്രമെന്തിൽ പലപ്പെട്ടാഴും.

കേവലമൊരു പുഞ്ചിരിക്കാരണം
ജീവിതത്തെക്കൊതിച്ചുതുടങ്ങി ഞാൻ.

മാഗലോലയാമെൻ മിഴികൾക്കടൻ
ലോകപുഷ്പം മരണസ്മൃണ്ണമായ്!

ദേവ, നിന്റനുഭാവസരസ്സിലെൻ
ഭാവിജീവിതസാരസങ്കോമകം,

നിസ്തുലാഭമായ് മിന്നുന്നതും നോക്കി
വിസ്മരിച്ചുപോയെന്നെയുംകൂടി ഞാൻ.

ഇന്നനുശയമേകിടുമിത്തിരി
കണ്ണുനീരല്ലാതില്ലെന്നിങ്ങൊന്നുമേ!

ശോകമേ, ധാ, തകൻ ഹൃദയത്തെ
ലോകതത്വം പഠിപ്പിച്ചിടുന്നു നീ!

ഈ നിരാശതൻനീണ്ട നിഴലിലെൻ .
 ഭാഗധേയം തകർന്നിടത്തെങ്കിലും,
 ഇത്തിമിപ്പെടുപ്പിലൊരിക്കലും
 സുപ്രഭാതമുദിഞ്ഞുകിടപ്പുകിലും,
 ഞാനിനിയും രചിഞ്ഞു വിഭോ, ഭവൽ -
 കോമളചിത്രമെന്നുള്ളിൽ നിത്യവും!

നിർ്ചാണമണ്ഡലം

ഏദയങ്ങൾ തമ്മിൽപുണർന്നിടമ്പോ-
ളികുന്തൊരാന്നമമ്മരവും,
പ്രണയപരവശയായി വാഴും
കലകന്യാരത്നത്തിൻ കണ്ണനീരും,
സുമിതസുരഭിലകുഞ്ജകത്തിൽ
'മധുവിധു' കാലരജനികളിൽ,
പുളകിതലജ്ജാവനമുയായി
മരവും നവോധതന്നകഭൂവിൽ,
തല ചാച്ചരങ്ങുന്ന കാമുകൻതൻ
നിരവദ്യനിമ്ബലൻവൃതിയും,
മലരിലോരോന്നിലും മാറി മാറി-
യലയും പൂമ്പാറയെക്കാണും നേരം.
അതിനെപ്പിടിക്കാൻ കൊതിച്ചുനില്ക്കു-
മരമപ്പു, വൈതലിൻ വിഞ്ചുപുണ്ടിൽ
വഴിയുന്ന ലാലാജലാദ്രമാകും
തിരളൊളിപ്പുഞ്ചിരിപ്പുനിലാവു,
ചുട്ടവെയിലേററിടാതാരവുകിൽ
വടവുക്കുളായയിലുമുനേരം,
വിരമിച്ചമരനോരാട്ടിയൻ
ചൊരിയുന്ന പുല്ലാങ്കുഴൽവിളിയും,

കേമിച്ചു ചേർന്നിരുന്നതമാ-
മൊരു ലോകമെത്തി ഞാൻ വിശ്രമിച്ചു!

ഇവിടെയെന്നാനന്ദം! — എന്തെന്നയാരു-
മിവിടെനിന്നയ്യോ വിളിക്കരുതേ!

ഇവിടത്തെക്കേളിതടാകത്തോറും
സുരസുന്ദരിമാർ നിറഞ്ഞിരിപ്പു.

സഖികളവരെന്നരികിലെത്തി
സമസമാധി സന്തതം സല്ലപിച്ചു.

അവരെല്ലാമെന്തെ നടുക്കിരുത്തി
പ്രണയഗാനങ്ങൾ പൊഴിച്ചിടുന്നു.

അതു കേട്ടു കേട്ടു ഞാനെന്നെയും വി-
ട്ടെവിടെയോ ചെന്നു ലയിച്ചിടുന്നു.

പുളകംകൊണ്ടെന്നെപ്പൊതിയുവാനായ്
'നളിനി'ക്കും 'ലീല'യ്ക്കുമെന്തു മോഹം!

പതിവായി 'മൃഗവകുക്ഷി'യുമായ്
പനിമലർത്തോപ്പികൾ ചെന്നിരിക്കേ,

അറിയാറില്ലല്ലോ ഞാനെന്നിലാളും
പരിവേഷത്തിന്റെ കണികപോലും!

സുദതി 'സുഭദ്ര'യും ഞാനുമായി-
സ്സുലളിതമേമന്തചന്ദ്രികയിൽ

ശിഥിലതരംഗങ്ങളുമ്മവെഴ്ത്തും
 പുളിനങ്ങൾതോറുമുലാത്തിടുമ്പോൾ
 സകലതും തീരെ മറന്നു ഞാനൊ-
 രകളുകാനനമനുഭവിപ്പൂ.

കനകപ്രഭാമയം!—എത്രയെത്ര
 കമനീയമെന്റേയീ സപ്തരംഗം!

ഇവിടെയെന്താനനം!—എന്നെയാരു-
 മിവിടെനിന്നയ്യോ വിളിക്കരുതേ!

നിഴലുകൾക്കിടയിൽ

അനുഭവങ്ങളേ നിങ്ങളിനിമേ -
ലനുഭവിക്കില്ല സപര്യം വരയ്ക്കാൻ!

മധുരചിന്തകൾ ചാലിച്ചു ചായം
വിധിയശേഷവും തട്ടിക്കളഞ്ഞു.

സതതമെന്നും നോവിച്ചു മാത്രം
സഹകരിപ്പതുണ്ടിപ്പൊഴും കാലം!

വെറുതെയാണിപ്പരിഭവം - മേലിൽ
ശരി; - യെ: റിക്കുലൂ ഓഖിച്ചിടാ ഞാൻ!

ഹതനെന്നിങ്ങു സാധ്യമോ? - വീണ്ടു -
മിതളുതിന്നിതാ ഹീഴ്ന്നു പുകൾ!

ഇവിടെയെല്ലാമിരുട്ടാണു, കഷ്ടം -
മെവിടെ നിത്യതേ, നിൻ രത്നദീപം?

—നിയതിയെൻകാതിൽ മന്ത്രിപ്പു വേർത്തും
നിഖിലമയ്യോ, നിഴലുകൾമാത്രം!

മൺപാത്രങ്ങൾ

(ഹരിനാഥചന്ദ്രോപാദ്ധ്യായ)

1

പ്രതിരോധവിമുഖരായ് വിപ്ലവപ്പെടുമെന്നോരോമൽ
പ്രതിമാത്രപ്രതീക്ഷയിൽ നിമഗ്നരായി .
മൺപാത്രങ്ങൾ നമ്മൾ വഴിവഴിയിൽ നിരന്നിരിക്കലാല-
മന്ദിരത്തിൻവെളിയിലായൊതുങ്ങിനില്പു .
ചെമ്പാൽക്കനൽക്കുതിരണിത്തുടുമേഘനിബിഡിത -
സമ്പന്നശ്രീ കളിയാടം നഭസ്സിൻകീഴിൽ .

2

ഭാഷയൊന്നുമില്ലാ നമുക്കെങ്കിലും, നമുക്കൊരു -
ഭേദപൂർണ്ണമാം വെറുപ്പു തോന്നുന്നു മേന്മയ്ക്ക്;
അത്രമാത്രമാത്രമൊരിക്കലില്ലെങ്കിലെ,ന്തി നമ്മൾ ത-
ന്നാസ്കിക്യനിയമത്തിന്നു വിരുദ്ധമായി
ആത്തകൗതുകം നമുക്കിന്നോരോ രൂപം തന്നെ നമ്മെ
വാർത്തടുത്തോരക്കലാലചക്രത്തോടേറാം!

3

സുന്ദരങ്ങൾതന്നെയുണിപ്പാത്രമെല്ലാം പക്ഷേയിന്ന് -
സ്നേഹദൃഷ്ടിയിൽനിന്നുപോലും വിമുക്തരായി
ആകാരത്തിൽ ക്ഷുദ്രമായ മദ്യനശക്തിതൻ രൂക്ഷ -
മാകും മുഷ്ടിയിങ്കൽനിന്നും വഴുതി വീണ്ടും
മണ്ണിൽ വീണടിഞ്ഞലഞ്ഞു രക്ഷനേടാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ
നിണ്ണയമതെത്രമാത്രം കൊതിപ്പു നമ്മൾ!

മൺപാത്രങ്ങൾ നമ്മൾ ചില,രാഷ്ട്രീയത്തിൽ മുഷി
 വെമ്പി വെമ്പി നിലത്തടിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. (പ്രാൻസ്
 ദയനീയപദാർത്ഥങ്ങൾ പാത്രകാരൻ മൺപാത്രത്തിൻ
 വിളിയ മുഷിവുണ്ടോ പരിഗണിപ്പൂ?

അനുവാദം

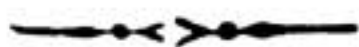
ഇനി ഞാനൊഴിഞ്ഞൊരു പാട്ടു പാടാ-
നന്നമതിയേകുകെന്നിഷ്ഠ നാഥാ!

അതിലൂടെൻ സർവ്വരഹസ്യവും, ഞാ-
നവിടുത്തെ തൃക്കാലിൽ കാഴ്ചവെങ്കോം!

പകലിൻ സമാപനകാന്തിയിങ്കൽ
മുകിൽനിര മുങ്ങിക്കുളിച്ചിടുമ്പോൾ;
സുലളിതഗ്രീഷ്മാന്തവാതപോതം
സുഖകരമർമ്മരം വീശിടുമ്പോൾ;
ഉലകിന്റെ ജോലിത്തിരക്കു നിന്നൊ-
രലഘുപ്രശാന്തതയെത്തിടുമ്പോൾ;—
മുരളിയുമായ് നിന്മണിയറയി-
ലൊരു കോണിൽ, മന്ദ,മൊഴിഞ്ഞൊതുങ്ങി
അനുരാഗഗാനങ്ങൾ തൂകുവാനി-
ന്നന്നമതിയേകുകെന്നിഷ്ഠ നാഥാ!

പതറിപ്പോമെൻഗാനമാകമാനം
പരമനിരത്നകുമായിരിക്കാം
അതിലെങ്ങും തിങ്ങിത്തുളുമ്പിടുന്ന-
തഴലിന്റെ കണ്ണുനീരായിരിക്കാം;—
പരിചിലെന്നാലുമതിന്റെ ലക്ഷ്യം
ചരമാത്മസ്നേഹമൊന്നായിരിക്കും.

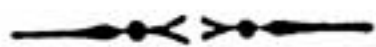
അലിവാൻനിനിയൊരു പാട്ടുപാടാ-
നന്നമതിയേകുകെന്നിഷ്ഠ നാഥാ!

സഹതപിക്കുന്നു ഞാൻ!

അത്യന്തമോഹനമാണെന്നിരിക്കിലും
മെത്ര നാൾ നിലകൂടിപ്പോയോടോടും, സഖീ?
കഷ്ടമെന്നെങ്കിലും യാത്രോക്തിയും ചൊല്ലി
വിട്ടുപോകണ്ടവരല്ലി നാമോമലേ?
അന്യോന്യമിത്രയുടത്ത നാംതന്നെയൊ-
ന്നന്യരായ് നാളെയുതന്നെനില്ക്കേണ്ടവർ.
കാക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിടത്തോരും-
ത്തീക്കനലെന്നുള്ളിലാളുന്നു മേല്ക്കുമേൽ!

വേനലിൽ ചൂടിൽ പരണ്ടിരണ്ടോടുന്നു
കാനനച്ചാത്തിൻ മരതകശോഭകൾ.
വയ്ക്കോമ്മിപ്പീല വാസന്തകോകിലം
ഫലപൂർവ്വം വിതച്ചു കളകളും!
ഞെട്ടാൻ പാഴിലുതിരുന്നു മണ്ണിലാ
മൊട്ടിട്ട പല്ലിതൻ ജീവിതസിദ്ധികൾ.
സർവ്വവും സ്വപ്നം—ജഗത്തേ തുടരാൽക്കട-
ഗർവ്വത്തിലേറാം സഹതപിക്കുന്നു ഞാൻ!!

ഉപഹാരം

ഞാനൊരു വെറും വിസ്മൃതിയെന്ന് -
ത്തേടിടയെന്നതിനോമലേ?

എൻനിഴൽ നോക്കി നിശ്ചിതമായി -

ണിന്നു വാടേണ്ടും പൂവുകൾ

മന്ദമാസം പൊഴിച്ചു മിന്നിയ

മഞ്ഞുതുള്ളികളെങ്ങു പോയ്?

അന്നു വാസന്തലക്ഷ്മിയേകിയ

പൊന്നുണിഞ്ഞ പുലരിയിൽ,

ഈ മരത്തിലിരുന്നു വാടിയോ -

രോമനക്കുയിലെങ്ങു പോയ്?

ഇല്ല കാര്യമതോക്കുവാൻ മന്നി -

ലില്ലവസരം തെല്ലമേ!

ആ രമണീയ ചിത്രങ്ങൾപോലും

ഘോരവിസ്മൃതി മൂടവേ,

സാരമില്ലാത്ത പുൽക്കൊടി ഞാനെൻ

കാര്യമെന്തിനിയോതുവാൻ!

*

*

*

മന്ദമാസവിലാസമല്ലൊരു

കണ്ണനീർക്കണമാണു ഞാൻ

ഗാനമല്ലേ നിനക്കു വേണ്ടതു

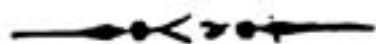
ദീനരോദനമാണു ഞാൻ!

പാവനാതിഥേ, ശുശ്രൂഷാകുമാരി-
 ജ്ജീവിതപാത്രമേന്തി ഞാൻ
 രാഗഭിക്ഷുധിരുന്നുകൊണ്ടിതാ
 ലോകമൊട്ടുക്കലകയാം
 ഏന്തി, നന്ദു വരുമ്പൊളങ്ങതൻ
 മുന്നിലപ്പണം ചെയ്യുവാൻ!
 എങ്കിലുമിന്നും ശുശ്രൂഷാണ, ഞാ-
 നെങ്ങനെയിതു നൽകിടും?
 മൽപ്രഭോ ഭവാനെന്തിലെന്താലു
 മപ്രിയമർത്ഥപവു!
 ത്യാഗസുന്ദരമാമിതിൽ തവ
 രാഗപൂരം ചൊരിയുകിൽ
 ആയതു പരിപൂർണ്ണമായ്, കവി-
 ണ്തീയുലകം നിറഞ്ഞിടും.
 സത്യമെൻ നിഴൽ മായുകിലന്തെൻ
 നിത്യതയ്ക്കതു പോരുമേ!

* * *

അന്തമില്ലാതെ നീണ്ടു നീണ്ടുപോ-
 മന്ധകാരത്തിനപ്പുറം,
 ഏന്തിനയ്യോ മഞ്ഞിരുന്തേവം
 സന്തപിപ്പിപ്പതെന്തെ നീ?
 നിത്യമോരോ മുറിയുകൾ തട്ടി-
 യെത്ര തേങ്ങിക്കുറഞ്ഞു ഞാൻ!

ഇണ്ടലാൻ ഞാൻ പോകെ, യെൻകാലിൽ
 കൊണ്ടതില്ലെത്ര മുളകൾ!
 ദേവ, മൽപ്രയാണത്തിലെത്രയെൻ
 ജീവരക്തമൊലിയ്ക്കിലും,
 ഭാവിഘോരനിരാശയാലെൻറ
 നേർവഴികൾ വിലക്കിലും,
 പിന്തിരിയാതെ പോന്നു ഞാൻ, തവ
 ബന്ധുരാശ്ശേഷമൽക്കുവാൻ.
 താവകാഗമപാവനോത്സവം
 ജീവനിർവാണദായകം
 ഞാനറിഞ്ഞതില്ലിന്നോളമതെൻ
 മാനനീയമഹാതിഷമ!
 ശൂന്യമെങ്കിലും ജീവിതപാത്രം
 ഞാനിതപ്പൂണു ചെയ്യവൻ!

തപസ്വിനി 4037

നിന്നെ ഞാനെത്ര വിളിച്ചുകേണെങ്കിലും
വന്നില്ലത്തു നീ സൗന്ദര്യകേന്ദ്രമേ!

ആകാംക്ഷമൂലമനാരതം നിന്നെ,യീ
ലോകം മുഴുവൻ വിരഞ്ഞു നടന്നു ഞാൻ!

“കണ്ടില്ല ഞങ്ങൾ” ചിരിച്ചോതി പിഞ്ചിതൾ
മൂണ്ടു വിടർത്തിച്ചുരുമലർച്ചെണ്ടുകൾ!

“ഞങ്ങളുമാമാഞ്ഞു പോകയാണോതിനാർ
മിന്നിപ്പൂജ്ഞൈതാഴ്ന്നു പൂജ്ഞാലകൾ!

“എന്തൊരാശ്ചര്യം കഴിയുമോ കാണുവാൻ”
ചിന്തിച്ചുനടന്നു നിന്നുപോയ് കുന്നുകൾ!

“എന്നാലസാധ്യം” മടങ്ങി നിരാശനാ-
യെങ്ങുമലഞ്ഞു തളന്ന് സമീപണൻ.

ബ്രഹ്മാണ്ഡമൊന്നോടസാധ്യമെന്നോതുവ-
തിമ്മൺതരിയ്ക്കു പിന്നാപുന്തെങ്ങനെ?

എങ്കിലും ജീവിതച്ചായത്തിനാൽ നിന്റെ
സങ്കല്പചിത്രമെഴുതിക്കഴിഞ്ഞു ഞാൻ!

കഷ്ടമെന്തോമാത്ത കണ്ണീരിനാലതി-
ന്നൊട്ടുമുക്കാലും നനഞ്ഞുപോയെങ്കിലും.

സഞ്ചിതോന്മാദം പുണരുന്ന ഗാഢമെൻ
ചഞ്ചലപ്രജ്ഞയതിനെയെല്ലാജ്ഞാഴം!

പ്രാമുഖ്യം ഞാനെന്നമിതശുശ്രൂഷയാ -
ലാമഞ്ജിമയിൽ പരക്കുചേർത്തകിലോ!

ഭക്ത ഞാൻ നിന്നെ സമീപിക്കിൽ, മഞ്ജീവ -
രക്തം വമിച്ചതിലില്ല മേ സങ്കടം.

വേദോപീചികൾ നീന്തിക്കടക്കണം
വേണാനാദത്തിന്റെ പൂങ്കാവിലെത്തുവാൻ

അന്ധകാരത്തിൽ മരവിച്ചൊതുങ്ങണം
ബന്ധമോഷസ്സിൽ മുഴങ്ങിതം ക്ലാണവാൻ.

പ്രാണസർപ്പസപമേ, സന്തപ്തയെങ്കിലും
ഞാനസംതൃപ്തയല്ലിത്തപശ്ചയ്യയിൽ!

അത്ഥന

കരയാനുംകൂടിക്കഴിഞ്ഞിടാതി-
കനലിൽക്കിടന്നു പൊരിഞ്ഞിടുമ്പോൾ
കനിവിൻ സുധാകുണം വീഴ്ത്തി വീഴ്ത്തി-
ക്കവിതേ, നീ കാൽക്കുണം മുമ്പിലെത്തി.
ഇരുളിൻ തിരശ്ശീല നീക്കി നീക്കി
ചെറുതാരകങ്ങളൊളിഞ്ഞു നോക്കി.
അറിയാത്ത ഭാവം നടിച്ചു ഞാനെ-
ന്നവിവേകം മൂലമെൻകണ്ണു പൊത്തി.
ഉദിതമാഗാർദ്ദമാമെൻ ഹൃദന്ത-
മുഖചാസെന്നലുമായിമിഴ്ന്നു,
ഉചിതമല്ലാത്തൊരസ്സാഹസത്തി-
ന്നുപരിപ്ലവതപം തിരക്കുകൂട്ടി-....
അണവും രസിസ്തോതരക്കുണംകൊ-
ണ്ടനമേ, നീയെന്നെപ്പിരിഞ്ഞുപോയി.
മിഴികളിൽനിന്നും കരമെടുത്തി-
ട്ടഴകേ, കരിച്ചു ഞാൻ നിന്റെ വിരേപ.
തമയീലത്ര ഞാൻ പെമ്പിയിട്ടും
കിരണമേ നിൻഗതി പിന്തുടരാൻ
അനുശയചിന്തതൻ കൂർത്ത മുളളിൻ
മുമ്പിലെൻ മാനസം വിണ്ടു കീറി.

കരുനാളുമൊട്ടുമുണങ്ങുവാനും
 തരമാകാതിക്കുതം വേദനിസ്തേ,
 പരിഭവമെല്ലാം മറന്നു പക്ഷേ
 വരുമായിരിക്കാം നീ മുന്നിൽ വീണ്ടും.
 അതുവരേക്കിത്തപ്പുഗൽഗദങ്ങൾ -
 കലിവാൻ ലോകമേ മാപ്പു നൽകൂ!

അന്ത്യഗാനം

അവസാനഗാനവും പാടിത്തീർത്തി-
ട്ടവിടേയ്ക്കിതാ ഞാൻ വരുന്നു, ദേവ!

കമനീയരൂപൻ ഭവാനിരിക്കും

കനകസിംഹാസനസന്ധിയിയിൽ

അണിയണിയായോരോരോ ഗായകന്മാർ
മണിപീണ മീട്ടിയിരുന്നിടുമ്പോൾ

ഇരുവശം ചേടിമാർ നിന്നു മന്ദ-

മരിയ വെൺ ചാമരം വീശിടുമ്പോൾ

പുറകിലായ് നിന്നു രണ്ടാലവട്ടം

പുരടാഭയെങ്ങും വിതറിടുമ്പോൾ,

സവിധത്തിലഞ്ജലീബദ്ധരായി-

സ്തചിവന്മാർ വന്ദിച്ചു നിന്നിടുമ്പോൾ,

പരിമളധൂമിക നാലുപാടും

പരിചിലയൻ പറന്നിടുമ്പോൾ,

തവ മണിമേടതൻ ഗോപുരത്തിൽ-

ത്തനിയേയിങ്ങിപ്പിള്ളിപ്പിണി വന്നു നിന്നാൽ,

അവിടെ നിന്നുനിലണഞ്ഞുകൊൾവാ-

നനമതിയെന്നെനിക്കാരു നല്കും?

തവ ദർശനോത്സുകമെന്റെ ചിത്തം

തകരുന്ന പാസ്സുവമാമറിയും?

അവിടെ നിൻഗോപുരപാതപാല-
 രുരുതരുതെന്നു വിലക്കിയാലും,
 അവസാനഗാനവും പാടിത്തീർന്നാ-
 ലവിടേയ്ക്കു ഞാനുടൻ ചോരും നാഥാ!

* * * *

ഒരുപോലൊന്നായകമാകമാനം
 പരമാത്മതാവേശസ്തൂഷ്ഠരാകെ,
 കനകസിംഹാസനത്തിങ്കൽനിന്നും,
 കലിതാനുമോദമെന്നീറു വേഗം,
 അവിടേയ്ക്കു മന്ദമണയുമെന്നെ-
 യവിതകുടഞ്ഞിതീരദേശം,
 അരികിലസ്സിംഹാസനത്തിലെന്നെ-
 പ്പരിചിലരുത്തിക്കുശലമോതും!
 ഉടനൈസ്സദസ്സു പിരിച്ചുയച്ചി-
 ടുഭിതകൗതൂഹലം മന്ദമന്ദം,
 നിരവധി പുഞ്ചനപ്പൂക്കളാലെൻ
 നിറുകയിലങ്ങൊരു മാല ചാർത്തും.
 അതിദിവ്യമാകുമസ്സനൂഹുത്ത്
 അണയുവാനാശിച്ചു ഞാൻ ഭജിപ്പൂ!
 അവസാനഗാനവുമിങ്ങു വെച്ചി-
 ച്ചവിടെ പന്നത്താം ഞാൻ ജീവനാഥാ!!

—o—o—o—

ചങ്ങമ്പുഴയുടെ കൃതികൾ.

1. രമണം	1	8	0
2. ദേവഗീത	2	0	0
3. സുന്ദരിക്കു അസ്ഥിമാടം	2	0	0
4. അപരാധികൾ	1	8	0
5. ദിവ്യഗീതം	1	8	0
6. ഭാണപ്പുക്കൾ	1	0	0
7. ബാഷ്പാഞ്ജലി	1	8	0
8. രക്തപുഷ്പങ്ങൾ	1	4	0
9. സങ്കല്പകാന്തി	1	4	0
10. ആകാശഗംഗ	1	0	0
11. കളിത്തൊഴി	2	8	0
12. വത്സല	0	8	0
13. ആരാധകൻ	0	8	0
14. മോഹിനി	0	8	0
15. ദേവത	0	8	0
16. തിരുലാത്തമ	0	8	0
17. കലാകേളി	0	12	0
18. ശ്രീതിലകം	1	0	0
19. മൃഡാമണി	1	0	0
20. കരടി	0	8	0
21. വിചാമാലോചന	0	8	0
22. അനശ്ചരഗാനം	0	8	0
23. യവനിക	1	8	0
24. മേമന്തചന്ദ്രിക	1	8	0
25. സംമിത്രചിന്തകൾ	1	0	0
26. പ്രതികാരകൃത്	2	8	0
27. പെല്ലീസും മെലിസന്ദ്രയും	1	8	0
28. മാനസാന്തരം	1	8	0
29. ദേവയാനി	0	8	0
30. നിർവൃതി	0	8	0
31. മൗനഗാനം	1	0	0
32. നവഭാവന (ശ്രീദേവി ചങ്ങമ്പുഴ)	0	8	0
33. കല്പോലമാല	1	4	0
34. പാടുന്ന പിശാചു (അച്ചടിയിൽ)			
35. ഇടപ്പള്ളി രാഘവൻപിള്ളയുടെ എല്ലാ കൃതികളും കൂടി ഒരു വാല്യത്തിൽ	5	0	0

മംഗളോദയം ലിമിറ്റഡ്, തൃശ്ശിവപേരൂർ.

ചില പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ

1. വായനശാലയിൽ	(മുണ്ടാശ്ശേരി)	1	8	0
2. ഫിമവാഫിനി	(പൊറൊക്കാട്ട്)	1	0	0
3. യാത്രാസ്മരണകൾ	(")	2	4	0
4. പ്രതിഫലം	(തകഴി)	1	8	0
5. രണ്ടിടങ്ങൾ	(")	2	8	0
6. വിചാരവ്ല്ലവം	(കുററിപ്പുഴ)	2	0	0
7. വിമൾരശ്മി	(")	1	0	0
8. അമൃതകുമാരി	(ഒരു ഡിടക്ടീവ് നോവൽ)	1	8	0
9. ശബ്ദങ്ങൾ	(ബക്കിർ)	1	8	0
10. മുനോട്ട്	(പി. കേശവപേട്ടർ)	1	4	0
11. ഇന്ത്യയുടെ സാമ്പ- ത്തികപ്രശ്നം	(കെ. ദാമോദരൻ)	1	0	0
12. സരസ്വതിനിർമ്മാണം	(എം. പി. പോൾ)	0	12	0
13. തൂലികാചിത്രങ്ങൾ	(പൊൻകുന്നം വർഗ്ഗീ)	2	0	0
14. ദാഹം	(")	1	8	0
15. സിക്കന്തർ	(ഇ. എം. കോവൂർ)	1	4	0
16. നീണ്ട കവിതകൾ	(എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരീയർ)	1	4	0
17. ലാത്തിയും പൂക്കളും	(പി. സി)	1	8	0
18. ദേവദാസി	(ചെട്ടൂർ രാമൻനായർ)	1	8	0
19. തൂപ്പുകാരൻ	(കാരൂർ)	1	4	0
20. ഇരുട്ടിൽ	(")	1	0	0
21. മിന്നൽവെളിച്ചം	(വി. വി. കെ.)	1	8	0

മംഗളോദയം ലിമിറ്റഡ്,

തൃശ്ശിവപേരൂർ.

